



## A LA FI D'UN VIATGE

Des de l'hivern cap al Sol, amb la Lluna en creixent, retrocedint i avançant, mirem enrere, sense refugiar-nos en allò que va ser, sense nostàlgia.

Aquesta pàgina no estava destinada a ningú, però pot ser per a tu si vols preservar les bones maneres. Es tracta d'un acomiadament, amb la mirada nítida, en el darrer aniversari d'una Junta que ha intentat sempre de participar de les mateixes inquietuds en el col·lectiu al qual representa i ha buscat la transparència màxima en la seua gestió.

Quasi sense temps per analitzar, amb la certesa que alguna cosa roman, però, no pretenem d'abordar des d'ací la difícil tasca de parlar sobre la travessia de la Junta; interpretar-la resta per a aquells que tinguen inclinació per la història. Ens queden records de jornades inacabables, sabors, alegries i esforços compartits... No ha estat un període trivial.

Ens trobem en un punt en el qual sabem on hem arribat i també allò que desitgem atansar. És el moment d'un programa conclòs, en una conjuntura de vegades joiosa, d'altres entristida; potser perquè per créixer cal creuar una crisi necessària.

En l'etapa que s'acaba, cadascú ha viscut a la seua manera la responsabilitat de ser un mateix en benefici dels altres. Ser és irrepetible. La persona es situa per damunt d'afiliacions, grups, col·lectius, causes i devocions insòlites. Quan es deixa d'ésser, la tasca continua i resta l'oportunitat d'un reconeixement pòstum. El temps no és incombustible. Dels càrrecs s'ha d'eixir amb senzillesa i entrar amb entusiasme.

A la fi d'un viatge que ha durat tres anys i en el qual mai no estiguérem sols, ens resta, per equipatge, un somniure prolongat.

Si avui mirem cap a l'ahir, abans havíem posat la mirada en el futur. Com per als xiquets, aquest és un aniversari en què passaran coses. Després, alguna cosa canviarà, sense pronòstics, sense profecies.

Estem en el llindar de la infantesa, cap a una adulta exigida, quasi sense adolescència, on comença una pàgina en blanc, una possibilitat incerta, però que les bases de la qual ja han estat establertes.

Postser demà, on siga, no ens caldran tantes paraules per poder entendre'ns.